

- 1) dla wstępujących do służby — od dnia, który został w umowie o pracę (akcie nominacyjnym) ustalony jako dzień przystąpienia do pracy; wynagrodzenie za czas od dnia przystąpienia do pracy do dnia pierwszego najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości $\frac{1}{30}$ części należności miesięcznej za każdy dzień kalendarzowy,
- 2) dla zatrudnionych — z dniem pierwszym najbliższego miesiąca po dniu mianowania na stanowisko służbowe, jeżeli dzień ten nie zbiega się z terminem płatności wynagrodzenia.

2. Dodatki (należności) inne niż określone w ust. 1 wypłacane są od dnia, w którym zostały spełnione warunki uprawniające do ich otrzymania.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do premii i zarobku akordowego. Pracownicy wykonujący czasowo czynności służbowe podlegające premiowaniu mają prawo do premii za cały okres takiego pełnienia czynności, jeżeli trwa on przy premii płatnej miesięcznie nieprzerwanie co najmniej 7 dni, a przy premii płatnej kwartalnie 21 dni.

§ 13. 1. Awansowanie pracownika nie może być dokonywane częściej niż co dwa lata, z wyjątkiem zmiany stanowiska lub ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym bądź po ukończeniu wstępnego stażu pracy.

2. Szczegółowe zasady awansowania pracowników określi Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

§ 14. Wynagrodzenie pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem, płatne z osobowego funduszu płac, wolne jest we wszystkich składnikach od podatku od wynagrodzeń i składki na fundusz emerytalny.

§ 15. Zasady zaszeregowania pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do grup i stawek uposażenia zasadniczego oraz ustalenia dla tych pracowników dodatków określi Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

§ 16. 1. Podwyższa się średnio o 15% wysokość miesięcznych stawek dodatku za wysługę lat ustalonych w tabeli stanowiącej załącznik do uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1968 r. zmieniającej uchwałę w sprawie umundurowania i odznak służbowych oraz dodatku za wysługę lat pracowników resortu komunikacji, objętych przepisami dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 29).

2. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych ustali szczegółowe zasady przeliczenia stawek dodatku za wysługę lat.

§ 17. Do pracowników obsługi prawnej jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, wynagradzanych według zasad określonych niniejszym rozporządzeniem, nie stosuje się przepisów § 2—5 i 8 uchwały nr 400 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych (Monitor Polski z 1963 r. Nr 94, poz. 438 oraz z 1971 r. Nr 31, poz. 197 i Nr 38, poz. 247).

§ 18. Do pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów § 2 uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

§ 19. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1968 r. w sprawie zmian w zakresie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1968 r. Nr 4, poz. 22 i z 1971 r. Nr 17, poz. 166).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

348

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Krakowie.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Krakowie na Akademię Wychowania Fizycznego w Krakowie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

349

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Poznaniu.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Poznaniu na Akademię Wychowania Fizycznego w Poznaniu.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

350

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego we Wrocławiu.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego we Wrocławiu na Akademię Wychowania Fizycznego we Wrocławiu.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

351

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie projektów wynalazczych.

Na podstawie art. 7 ust. 1, art. 42 ust. 4, art. 50 ust. 2, art. 60 ust. 2, art. 70 ust. 4, art. 72 ust. 2, art. 87 ust. 4, art. 93 ust. 5, art. 107 ust. 1, art. 110 ust. 2, art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. Nr 43, poz. 272) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. Nr 43, poz. 272), a powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły tej ustawy,
- 2) Urzędzie Patentowym — rozumie się przez to Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 3) organach nadrzędnych — rozumie się przez to ministrów, komisje i komitety sprawujące funkcje naczelnych organów administracji państwowej, urzędy centralne i wydziały prezydów wojewódzkich rad narodowych (miast wyłączonych z województw), jak również odpowiednie zarządy organizacji zawodowych, spółdzielczych, stowarzyszeń i innych organizacji społecznych,
- 4) jednostkach upoważnionych — rozumie się przez to jednostki gospodarki uspołecznionej upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego do dokonywania czynności związanych z ochroną wynalazków i wzorów użytkowych oraz ich udostępnianiem za granicą lub do zastępowania w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej obywateli państw obcych oraz zagranicznych osób prawnych w sprawach związanych z ochroną wynalazków i wzorów użytkowych,

5) efektach uzyskanych przez wykonywanie prawa — rozumie się przez to efekty uzyskane przez udzielenie licencji, przeniesienie prawa lub dochodzenie przez uprawnionego roszczeń z powodu naruszenia patentu lub prawa ochronnego,

6) przeniesieniu prawa — rozumie się przez to przeniesienie prawa do patentu lub do prawa ochronnego oraz przeniesienie patentu lub prawa ochronnego.

2. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na uchylone przepisy ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) lub odsyłają ogólnie do tych przepisów, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy oraz przepisy rozporządzenia.

DZIAŁ II

PROJEKTY WYNALAZCZE W GOSPODARCE USPOŁECZNIONEJ

Rozdział 1

Zadania jednostek gospodarki uspołecznionej. Służby wynalazczości. Brygady racjonalizatorskie.

§ 2. 1. Do zadań jednostek gospodarki uspołecznionej w zakresie spraw wynalazczości należy:

- 1) badanie, na podstawie informacji patentowej oraz innej informacji naukowej i technicznej, stanu i kierunków rozwojowych techniki oraz zakresu jej ochrony prawnej w dziedzinie działalności tych jednostek,
- 2) porównywanie własnych zamierzeń w zakresie postępu technicznego, produkcji i handlu (eksportu) z uzyskanymi na podstawie badań (pkt 1) informacjami oraz ich wykorzystywanie w pracach badawczych i rozwojowych,